

**[Brorsen.]**

nogle Dage siden, har forsøgt en Mægling, havde jo ikke Held med sine Bestræbelser, og derfor er han nu mødt med et Forslag her paa Rigsdagen om, at Striden skal afgøres ved tvungen Voldgift.

Det er i og for sig beklageligt, at vi den ene Gang efter den anden skal staa over for Strejker og Lockouter, og rent teoretisk set kan vi antagelig være enige om, at det burde høre en svunden Tid til. Man har jo forsøgt at finde Metoder, hvorved man kunde komme bort fra den gamle Maade at ordne disse Stridigheder paa, men hidtil er det, i alt Fald i de allerfleste Tilfælde, ikke lykkedes. Man spejder dog fremdeles derefter, hvad man jo kan se i en hel Række Lande, hvor man mere og mere stræber henimod en Ordning, hvorved man kan undgaa, at en Strid kan staa paa gennem Uger og Maanedere. Man kan i alt Fald altid være sikker paa, at Samfundet som saadant taber ved en saadan Strid, hvordan det saa end gaar de enkelte Parter, Arbejderne paa den ene Side og Arbejdsgiverne paa den anden Side — for dem gaar det vel op og ned. Det skal jeg nu slet ikke fordybe mig i ved denne Lejlighed:

Aarsagen til, at vi staaer over for dette Lovforslag fra Statsministerens Side, er altsaa Slagterikonflikten. Strejker og Lockouter er naturligvis ikke lige ondartede i alle Tilfælde. I mange andre Fag, f. Eks. Byggefagene, er det ganske vist i og for sig beklageligt, hvis man har en Strid gaaende gennem Uger eller Maanedere, men det kan slet ikke sammenlignes med det, vi staaer over for her. Her er jo Tale om en saa livsvigtig Produktion, at hvorledes vi end ser paa Striden mellem de to Parter, maa vi antagelig være enige om, at denne Konflikt maa bringes til Ophør og det inden ret mange Dage, enten det saa skal ske paa den ene eller den anden Maade.

Vi ved jo alle, hvorledes Stillingen er, først og fremmest for det danske Landbrug, men ogsaa for hele vort Samfund. Man kan sige, at der i denne Produktionsgren har været mange Lyspunkter. Betalingen har været tilfredsstillende, og vi havde jo Held til at komme ind paa det engelske Marked med et betydeligt Kontingent, 62 pCt. af alt, hvad der udefra kommer ind paa det engelske Marked af Bacon. Denne Produk-

tion er altsaa saa livsvigtig, at vi ikke kan taale, at der finder en Arbejdsstandsning Sted i ret mange Dage, og derfor burde man gøre sig de yderste Anstrengelser for at finde Metoder, hvorved Strejker og Lockouter blev bandlyst i saadanne Produktionsgrenene.

Denne Konflikt er jo opstaaet paa den sædvanlige Maade. Arbejderne har forlangt mere i Løn, og Landbruget har deroverfor udtalt — og jeg vil dog gerne appellere ogsaa til de Herrer, der tilhører Regeringspartierne, og spørge dem, om de ikke mener, at Landbruget her var i sin gode Ret: Naar vi sidder i det, som vi gør, kan det ikke gaa an, at vi gaar med til Lønforhøjelser til Arbejdere, der relativt set er ret vellønnede. Jeg vil dog mene, at der er mange her i Tinget, ogsaa inden for Regeringspartierne, der vil forstaa det Standpunkt, der i denne Konflikt er hævdet fra Landbrugets Side. Men Parterne kan altsaa ikke blive enige, og Spørgsmaalet er derfor, hvad der skal gøres for at bringe Konflikten til Afslutning.

Vi ser saadan paa det fra vor Side, at Produktionen maa i Gang og det saa snart som muligt. Lovforslaget gaar altsaa ud paa, at det skal ske gennem tvungen Voldgift. Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi, forinden vi tager endelig Stilling til Lovforslaget, ønsker en kort Udvalgsbehandling, fordi vi mener, at der er forskellige Oplysninger, vi nødvendigvis maa have fra et Par af Ministrene, og der var maaske ogsaa andre, vi kunde faa i Tale, naar vi faar en kort Tid til en Udvalgsbehandling. Vi vil være med til at se paa hele denne Sag ud fra det Synspunkt, at Konflikten maa bringes til Afslutning; men om det skal være netop paa den Maade, der er foreslaaet fra Statsministerens Side, mener jeg altsaa vi maa tale om i et Udvalg, inden vi kan tage endelig Stilling.

**Christmas Møller:** I den Tale, hvormed den højtærede Statsminister forelagde dette Lovforslag, udtalte han — jeg har ikke det stenografiske Referat, men jeg tror ikke, jeg citerer forkert —, at man ikke kunde have, at en lille Gruppe af Borgere troede, at de kunde have Magten i Landet og bestemme over os alle. Saadan tror jeg, Meningen var; og i denne Betragtning er jeg ikke uenig. Men paa den anden Side saa ved man jo,